

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van hun minderjarige
kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/42900 en 06/42908 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 5 juni 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 2 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een brief van van 29 september 2003 aangemerkt als aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen en deze aanvragen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 5 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen, voor zover gericht tegen het uitblijven van een beslissing op de reguliere aspecten van de aanvragen van 29 september 2003, niet-ontvankelijk verklaard en voor het overige ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

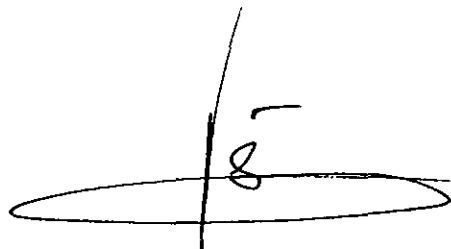
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 augustus 2007

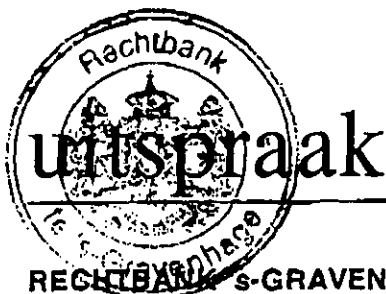
282-289.

Verzonden: 22 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/42900 en 06/42908 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
eiser,
en

geboren op
eiseres,
alsmede hun minderjarige kinderen,
Burgers afkomstig uit Servië en Montenegro,
IND dossiernummer 9808.25.8071,
hierna eisers,
gemachtigde: mr. B.A. Palm, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M. Buisman, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 26 augustus 1998 hebben eisers aanvragen ingediend tot toelating als vluchteling. Bij afzonderlijke besluiten van 22 augustus 2001 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. Deze besluiten zijn onherroepelijk geworden met de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 24 november 2003. Middels deze uitspraak is de eerdere uitspraak van de Rechtbank Amsterdam van 27 augustus 2003, waarbij de ingediende beroepen (geregistreerd onder nummers Awb 01/44305 en 01/47097) tegen de afwijzing van de asielaanvragen ongegrond zijn verklaard, bevestigd.

Bij brief van 29 september 2003 hebben eisers een beroep gedaan op de regeling met betrekking tot schrijnende gevallen en is verzocht om toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid, zoals bedoeld in artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb), in relatie tot de motie Varela.

Aanvullend hebben eisers op 13 oktober 2003 een beroep gedaan op de eenmalige regeling.

Bij brief van 23 december 2003 heeft verweerder gereageerd met de mededeling dat er geen ruimte aanwezig wordt geacht om de zaak opnieuw te beoordelen.

Bij brief van 14 april 2004 hebben eisers bezwaar ingediend tegen het uitblijven van een beslissing op hun verzoek van 29 september 2003. Op 19 september 2005 hebben eisers beroep (Awb 05/42336) ingesteld bij deze rechtbank, zittingsplaats Zwolle, tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaar. Bij uitspraak van 1 december 2005 is dit beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen alsnog een beslissing op het bezwaar van 14 april 2004 te nemen.

Bij brief van 14 februari 2006 hebben eisers andermaal beroep (Awb 06/8250) ingesteld bij deze rechtbank, zittingsplaats Almelo, zulks nu verweerder niet op het bezwaar had beslist. Bij uitspraak van 24 maart 2006 is genoemd beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen een beslissing te nemen binnen 6 weken na verzenddatum van de uitspraak.

Bij brief van 27 januari 2006 heeft verweerder de brief van 23 december 2003 ingetrokken onder de mededeling dat er opnieuw op de brief van 29 september 2003 zal worden beslist.

Op 3 april 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Eisers hebben geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid van het indienen van een zienswijze. Bij besluit van 2 augustus 2006 heeft verweerder de aanvragen afgewezen. Bij brief van 1 september 2006 is daartegen namens eisers beroep ingesteld. Deze beroepen zijn aangevuld bij brief van 4 oktober 2006. Op 1 november 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 23 januari 2007 behandeld. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verweerder heeft de aanvraag van 29 september 2003, onder verwijzing naar de uitspraak van ABRIS van 19 november 2004 (200404931/1, JV 2005/26), beschouwd als een aanvraag. In de brief van 29 september 2003 hebben eisers verwezen naar de situatie in hun land van herkomst en gesteld dat zij vanwege de algehele situatie aldaar niet wensen terug te keren. Aangezien eisers ter ondersteuning van hun verzoek asielgerelateerde aspecten naar voren hebben gebracht en in verband met hun medische situatie een procedure om afgifte van een verblijfsvergunning was gestart, heeft verweerder het verzoek van eisers aangemerkt als herhaalde asielaanvraag.

Het bezwaarschrift van 14 april 2004 dient als beroep te worden behandeld, nu in asielzaken het rechtsmiddel bezwaar is uitgesloten in artikel 80 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). In het kader van de herhaalde asielaanvraag zijn door eisers, zo stelt verweerder, geen nieuwe feiten en omstandigheden aangevoerd zodat verweerder de asielaanvraag heeft afgewezen op grond van artikel 4:6 Awb.

Eisers stellen zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag van 29 september 2003 ten onrechte als een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel heeft aangemerkt. Het betreft immers een 14/1-Nawijnprocedure, welke dient te leiden tot afgifte van een reguliere verblijfsvergunning. Verweerder heeft dergelijke verblijfsvergunningen eerder afgegeven onder de titel 'conform minister'.

Dat het hier zou gaan om een herhaalde asielaanvraag is in het licht van het verloop van de procedure niet te volgen. Eisers hebben na het bericht van verweerder dat zij geen ruimte aanwezig achtte om de zaak opnieuw te beoordelen bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een beslissing. Vervolgens hebben eisers tot twee keer toe beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing. Beide beroepen zijn gegrond verklaard waarbij verweerder werd opgedragen een beslissing op het bezwaar van 14 april 2004 te nemen. Aan de oproep aan eisers om in het kader van een herhaalde asielaanvraag te worden gehoord hebben eisers gevolg gegeven om de kans tot afgifte van een verblijfsvergunning niet te missen. Tijdens het gehoor heeft eiser echter duidelijk en gemotiveerd aangegeven dat het hier zijns inziens een reguliere procedure betrof. Eisers zijn van mening dat het op de weg van verweerder ligt om te oordelen dat alle genoemde omstandigheden in onderlinge samenhang gezien dienen te leiden tot een verblijfsvergunning 'conform minister'.

3. Overwegingen

Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting beperkt het geschil zich tot de vraag of verweerder de brief van 29 september 2003 (slechts) als herhaalde asielaanvraag heeft kunnen beschouwen en behandelen.

De rechtbank overweegt hiertoe dat gelet op de reguliere aspecten aangehaald in de aanvraag van 29 september 2003 verweerder niet heeft kunnen volstaan met een beslissing op de herhaalde asielaanvraag.

Naar het oordeel van de rechtbank dient verweerder nog te beslissen op de aanvraag ten aanzien van deze reguliere aspecten. De rechtbank zal het bezwaarschrift van 14 april 2004 tegen het niet tijdig beslissen op de reguliere aanvraag dan ook, ingevolge artikel 6:15 Awb aan verweerder terugzenden ter verdere behandeling.

De rechtbank stelt vast dat het in de onderhavige procedure, voor zover bij de aanvraag asielerelateerde aspecten zijn aangevoerd, het thans de beoordeling betreft van de herhaalde asielaanvraag van eisers. De eerste asielaanvraag dateert van 26 augustus 1998. Deze aanvraag is onherroepelijk geworden met de uitspraak van de ABRS van 24 november 2003.

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De rechtbank dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder

aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

In de brief van 29 september 2003, conform de uitspraak van de ABRS van 19 november 2004 (200404931/1) terecht als aanvraag aangemerkt, wordt een beroep gedaan op de toezegging van Minister Nawijn van 14-01-2003, verzocht gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid en verwezen naar de motie Varela. Daarnaast hebben eisers aangevoerd dat zij afkomstig zijn uit Sandjak-regio alwaar de algehele situatie niet goed is. Eiser stond in de negatieve aandacht en loopt ook onder de huidige politieke-sociale situatie risico. Eisers stellen dat zij dan ook niet kunnen terugkeren.

Naar het oordeel van de rechtbank hebben eisers geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb aangevoerd die verweerder noopten tot heroverweging van de afwijzing van de eerste asielaanvraag. Hetgeen bij de aanvraag is aangevoerd is weinig concreet en niet geïndividualiseerd. Met betrekking tot eisers gestelde militaire verplichtingen en de algemene situatie in het land van herkomst wordt opgemerkt dat deze reeds in de vorige asielprocedure is beoordeeld. Nu geen nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb aan de aanvraag ten grondslag zijn gelegd komt de rechtbank niet toe aan beoordeling van artikel 4:84 Awb.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

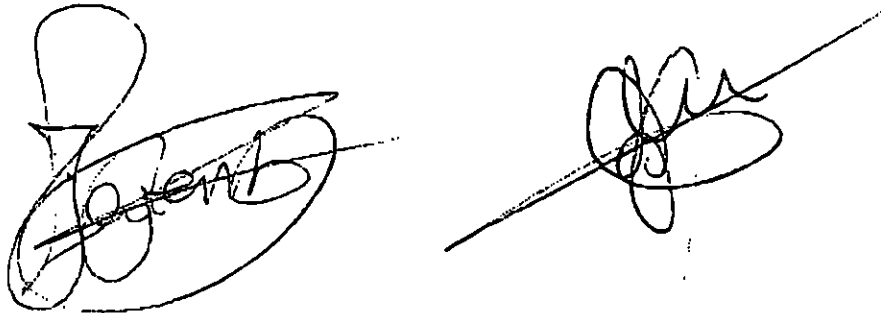
Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep, voor zover betrekking hebbend op de reguliere aspecten van de aanvraag van 29 september 2003, niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep, tegen afwijzing van de herhaalde asielaanvraag, ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S. Taalman en in tegenwoordigheid van J.J.W. Klein Ligtenberg-Steffens als griffier in het openbaar uitgesproken op - 5 JUN 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 5 JUN 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mw. A. Lewa (chef de bureau)

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 3 JUL 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken

UITSLUITEND PER FAX: 070 - 365 13 80

Ten behoeve van de vreemdeling

Naam:	alstmede hun minderjarige kinderen
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Burgers Servië en Montenegro
Geslacht:	m, resp. v
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Maliebaan 39A 17 te (3581 CC) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr B.A. Palm
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0404.07

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Vreemdelingenkamer rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo
Registratienummers:	AWB 06/42900 en 06/42908
Datum uitspraak:	05/06/07
Datum verzending afschrift:	idem

Advocatenkantoor Palm B.V. is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Utrecht (nr 30205111).

Alle opdrachten worden aanvaard en uitgevoerd onder algemene voorwaarden, gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel, welke u op verzoek worden toegezonden.

Advocatenkantoor Palm B.V. is aangesloten bij de Geschillencommissie Advocatuur.

Inzake aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Stichting Dordengelden ABN AMRO rekeningnr 43.82.30.213

GRIEVEN:

Appellanten kunnen zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voeren daartoe het volgende aan.

1. Appellanten verzetten zich tegen het besluit van de rechtbank dat zij niet in aanmerking zouden komen voor een vergunning conform minister.
2. Appellanten stellen zich op het standpunt dat de rechtbank heeft miskend dat appellanten zijn opgekomen tegen het gedeelte van de bestreden besluiten waarin verweerder weigert hun vergunningen op grond van schrijnendheid, vergunningen conform minister derhalve, te verstrekken. Appellanten hebben belang bij toetsing door de rechtbank van de vraag of hun in bezwaar door verweerder niet alsnog een vergunning conform minister had dienen te worden toegekend door verweerder. Het belang van appellanten is hierin gelegen dat bij toekenning van dergelijke vergunningen het de vader zou zijn toegestaan vrij arbeid te verrichten en dat de vergunningen niet van tijdelijke aard zouden zijn. Hiermee hebben appellanten ook hun processueel belang aangetoond.
3. Appellanten hebben in de procedure van aanvraag tot en met beroep voldoende en beargumenteerd aangetoond dat en waarom zij wel degelijk in aanmerking komen voor vergunningen conform minister.
4. De rechtbank motiveert haar oordeel dat verweerder gevolgd kan worden in haar redenering niet voldoende en handelt derhalve in strijd met 3:46 AWB. De rechtbank laat na haar overwegingen in deze deugdelijk te onderbouwen en motiveren.
5. De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat de beroepen op dit punt ongegrond zouden zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, de beroepen in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedures.

Utrecht, 03/07/07

Gemachtigde

Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep*